

nødvendige, for med Nytte at kunne studere videre i den næstældste Klasse. Dette har været Hensigten med Indstiftelsen af den næstnyngste Klasse, og i Forbindelse dermed er det altsaa Hensynet til Individerne, der har gjort sig gjældende, idet man ønsker at lette Jolk af de forskjellige Kaar Afgangen til at erhverve disse Kundskaber, og derfor er denne Bestemmelse bleven indført. Tanken derved har ogsaa været den, at en ung Mand maatte kunne tage denne Examen, inden han indtraadte som Recrut for at erholde den praktiske Uddannelse. Det maa vistnok ansees hensigtsbærende, at, naar en ung Mand har erhvervet de theoretiske Kundskaber, som ere nødvendige for at træde ind i den næstældste Klasse, han da ogsaa kan faae Leilighed til at godtgjøre dette ved at underkaste sig Prøven og derefter gaae over til den praktiske Øvelse, hvor han er udsat for at glemme Noget af den Skolelærdom, som han har indsamlet. En lignende Hensigt har Forslaget under Nr. 4, idet der skulde tilføies efter andet Stykke i § 89 et nyt Stykke, saalydende: „Krigsministeren kan fritage for denne Prøve eller Dele af samme dem, som ved en anden af Landets Underviisningsanstalter have godtgjort fornøden Kundskab i de paagjældende Fag“. Man har ogsaa her haft for Øie, at der derved vilde lettes de Enkelte Afgang til næstældste Klasse af Officeersskolen. Man har ogsaa tænkt sig, at der kunde være enkelte Fag, hvori en ung Mand kunde være noget tilbøge, medens han var vel forberedt i andre, og da aabner denne Bestemmelse ham Afgang til, hvis han i enkelte Fag ved denne Examen ikke skulde have bestaaet, men forresten havde vist Anlæg og Kundskaber, at tage Prøven om igjen for de Fags Bedkommende, i hvilke han saaledes ikke har været tilstrækkeligt vel forberedt. Forslaget under Nr. 5 til § 90 gaaer ud paa noget tydeligere at vise, at kun de Secondlieutenanter, der have godtgjort denne Prøve, skulde kunne træde ind i den næstældste Klasse; det er mere en Redactionsændring end en reel Forandring. — Og ogsaa ved Forslaget under Nr. 6 til § 90, der lyder saaledes: Linie 7—8, for „Den . . . Waaben“ sættes: „Underviisningen i de Fag, der blive Gjenstand for Afgangsprøven, er

fælles for Officerer af alle Waaben. Ved Siden af denne fælles Underviisning kan der gives dem, der ønske det, Afgang til Underviisning i særlige Fag, som ikke falde ind under Prøven“, har man haft Øie for at give unge Mænd Leilighed til at erhverve sig saa mange Kundskaber i alle Retninger, som Tid og Omstændigheder tillade, og navnlig at give dem Leilighed til at supplere, hvad de maatte mangle. Har der været noget Mangelfuldt i den første Opdragelse, er der enkelte Fag, der ere bleve forsømte, saa gives der her Leilighed til, ved Siden af den fælles og obligatoriske Underviisning, at erhverve sig de manglende Kundskaber. Paa den anden Side ville Saadanne, som føle sig kaldede til et høiere Studium, navnlig Forberedelse til de tekniske Fag, som læses i ældste Klasse, derved faae Leilighed til at trænge dybere ind i de enkelte Videnskaber. Det vil, som jeg tillod mig at bemærke, ligeoverfor den forskjelligartede Forberedelse af Individerne, være hensigtsbærende at give Krigsbestyrelsen til en vis Grad frie Hænder til at dele Underviisningsfagene saaledes, at der kan bibringes de unge Mænd i det Hele taget den størst mulige Kundskabsfylde. — Under Nr. 7 er der foreslaaet til § 90, at der imellem 2det og 3die Stykke skal indskydes et nyt Stykke, saalydende: „Efter Afgangsprøven gives der, saavidt Omstændighederne tillade det, de Elever, som have bestaaet Prøven, Afgang til Forsættelse til det Waaben, i hvilket de ønske fremtidigt at tjene“. Dette Forslag staaer i en vis Forbindelse med Forslaget under Nr. 9, som ikke nu er under Forhandling; men jeg turde dog maastee allerede nu tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at Forslaget under Nr. 9 gaaer ud paa, at Krigsministeren skal kunne forsætte Secondlieutenanter fra eet Waaben til et andet. Hensigten dermed er, at, naar en ung Mand er traadt ind i Skolen som Infanteri-Secondlieutenant, og han ved den Maade, hvorpaa han aflægger Prøven, eller paa anden Maade viser, at han er bedre stikket til et andet Waaben, der da skal være aabnet ham Afgang til at vælge det Waaben, hvortil han for Fremtiden bestemmer sig. For at dette kan skee, er det imidlertid nødvendigt, at Krigsministeren